

antal sager, vil dette ikke medføre ressourceforbrug i Miljøstyrelsen af nævneværdigt omfang. Ligesom for øvrige afgørelser efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 3, består der ingen klageadgang til Miljøklagenævnet.

Der forventes som nævnt heller ikke noget større antal klager efter råstofloven, hvorfor der heller ikke vil være ressourceforbrug i Naturklagenævnet eller eventuelt Skov- og Naturstyrelsen af nævneværdigt omfang.

6. Miljømæssige konsekvenser af lovforslaget

Om de bestående miljømæssige problemer henvises til kapitel 1.2.1. ovenfor.

Forslaget medfører en betydelig højnelse af grundvandsbeskyttelsen inden for områder, der udpeges i regionplanerne som områder med særlige drikkevandsinteresser. Det skønnes, at ca. 3,1 mio. m³ jord årligt deponeres i råstofgrave, hvoraf max. 2 mio. m³ deponeres i råstofgrave, der omfattes af forbuddet. Ca. 80% af de deponerede jordmængder anslås at stamme fra byzone med deraf følgende risiko for, at jorden kan være (lettere) forurennet. Det anslås endvidere, at i størrelsesorden 5% af jorden rent faktisk er forurennet.

Med forslaget sikres en forebyggende indsats, således at der ikke via deponeringer af fyldjord i råstofgrave i disse områder opstår nye forureninger og dermed trusler mod grundvandet.

Forslaget vil have nogle afledede konsekvenser, idet jorden vil skulle bortskaffes eller genanvendes på anden måde.

Det må forventes, at en del af jorden i stedet vil blive deponeret i andre råstofgrave, herunder råstofgrave i områder med drikkevandsinteresser. Også her kan jorden indebære en risiko for grundvandet og – afhængig af fastlæggelsen af områderne med særlige drikkevandsinteresser – for bestående vandindvinding. Et forslag til øget forebyggelse i disse områder vil indgå i det forslag til samlet lov om forurennet jord, der i efteråret 1997 ventes fremsat med henblik på en generel bedre styring af jordbortskaffelsen og øget kontrol hermed.

Hertil kommer, at lovforslaget indeholder en hjemmel til at fastsætte regler om øget egenkontrol med deponeringer i samtlige råstofgrave. En udnyttelse af hjemlen forudsætter imidlertid, at der fastsættes grænseværdier og dertil hørende analysemetoder, der kan anvendes med et rimeligt omkostningsniveau og samtidig giver rimelig sikkerhed for, at deponeringen ikke medfører nogen uacceptabel grundvandsrisiko.

Transportafstande med overskudsjord må naturligvis indgå ved vurderingen af de miljømæssige

konsekvenser af indførelsen af et forbud. Som nævnt i kapitel 5.1 om de erhvervsøkonomiske konsekvenser er det imidlertid ikke muligt generelt at skønne over, hvorvidt forslaget vil medføre længere eller kortere transportafstande, idet dette beror på en række konkrete omstændigheder for den enkelte anlægsentreprenør og de til enhver tid bestående alternative muligheder for deponering eller genanvendelse af jord.

Landskabeligt vil forslaget medføre, at der i en del tilfælde vil blive efterladt nye landskabsformer, der i højere grad end hidtil tilkendegiver, at der er tale om tidligere råstofgrave. Alt afhængig af den fremtidige anvendelse af de tidligere gravearealer vil der blive tale om etablering af nye småbiotoper, vildtremiser, ekstensivering af landbrugsdriften på skråningsarealer m.v., hvorfor forslaget ligeledes skønnes at have positive konsekvenser for plante- og dyrelivet.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Med bestemmelsen i § 20 a, stk. 1, foreslås indført et generelt forbud mod tilførsel af jord til råstofgrave og tidligere råstofgrave i områder med særlige drikkevandsinteresser.

Råstofgrave defineres i overensstemmelse med råstoflovens bestemmelser. Bestemmelsen omfatter således alle råstofgrave, hvad enten der er tale om lergrave, grusgrave eller andre typer grave.

Indførelsen af det generelle forbud vil som specialregel gå forud for eventuelle modstridende vilkår, fastlagt i en råstofilladelse. Af ordensmæssige grunde vil sådanne tilladelser skulle revideres, således at de stillede krav i en tilladelse er i overensstemmelse med det generelle forbud. Om betydningen af eventuelle kontrakter, der forudsætter tilførsel af jord, henvises til bemærkningerne til stk. 3.

Med begrebet tidligere råstofgrave forstås grave, som har været reguleret af gældende eller tidligere gældende råstoflove, hvor indvindingen og eventuel reetablering eller efterbehandling er afsluttet. Råstofgravning, der er foregået og afsluttet inden den første råstoflovs ikrafttræden i 1972, omfattes således ikke af bestemmelsen. Baggrunden herfor er, at der ikke er samme incitament til at deponere fyldjord i gamle råstofgrave, da disse typisk enten vil være overgået til anden anvendelse eller henligger som naturområder med gammel bevoksning, som sø el.lign. Henligger arealerne som søer, moser eller engarealer, vil disse i øvrigt ofte være beskyttet af naturbeskyttelseslovens regler. Også hensynet til at opnå en klar og enkel administrerbar regel taler for en